

Biuletyn Tygodniowy CIZ

Biuletyn Centrum Informacyjnego Zakonów opracowywany przez zespół portalu internetowego www.zyciezakonne.pl i sekretariat Konferencji Wyższych Przełożonych Zakonów Męskich

16-22 lipca 2013

29/2013 (229)

Wiadomość tygodnia

XXV. PARAFIADA DZIECI I MŁODZIEŻY

20 lipca 2013 r., zakończyła się Jubileuszowa Parafiada: przez tydzień trwało wielkie święto dzieci i młodzieży, święto sportu, kultury i wiary, w którym udział wzięło blisko 1500 osób.

Część uczestników Finałów rozjechała się już do swoich domów, ale niektórzy, zwłaszcza pochodzący ze środowisk polonijnych, kontynuują swoją wakacyjną przygodę na Obozach Parafiadowych w całym kraju. Finałem tegorocznej Parafiad była uroczysta gala zakończenia. Zaproszenie Goście wręczyli puchary, dyplomy i statuetki w wybranych dyscyplinach oraz konkursach. Można było podziwiać również występy kilku zespołów i solistów. Jednak najwięcej emocji wzbudziło ogłoszenie wyników klasyfikacji generalnej. Taka klasyfikacja prowadzona jest w każdym z trzech filarów: stadion, teatr, świątynia.

Nagroda dla najwszechstronnejszej reprezentacji wędruje do zespołu, który zdobył najwięcej punktów w każdym z filarów. Najwszechstronnejszą reprezentacją z Polski został Parafialny Klub Sportowy „Tęcza” Kosztowo. On też otrzymał nagrodę Fair Play za zachowanie prawdziwego ducha sportu w czasie ostatnich Parafiad. Najwszechstronnejszą reprezentacją zagraniczną okazała się reprezentacja Parafii pw. Narodzenia Najświętszej Maryi Panny w Dolinie na Ukrainie.

Drugim akcentem zakończenia tegorocznej Parafiad była uroczysta Msza św. odprawiona w Świątyni Bożej Opatrzności.

Na to miejsce wszyscy uczestnicy przeszli w barwnym pochodzie, ubrani w kolorowe koszulki parafiadowe, z flagą Jubileuszowej Parafiad na przodzie. Msza św. została odprawiona w dolnej części świątyni, w Panteonie Wielkich Polaków, przy grobie śp. o. Józefa Jońca. Przewodniczył jej Jego rodak, o. Józef Matras, Prowincjał Polskiej Prowincji Zakonu Pijarów.

W tym roku na Parafiadzie odnotowano 1610 startów. W czasie dekoracji wręczono 277 medali i wiele pucharów. Największą popularnością cieszyły się: bieg na 60 i 100 m, badminton, tenis stołowy i warcaby. Rekord popularności padł w czasie konkursu zagadek logicznych i łamigłówek – prawie 200 osób, pobity nieco później na konkursie plastycznym – ok. 250 uczestników.

W nawiązaniu do symbolu roku wiary młodzież budowała łódź, która otrzymała imię Pewniak, zszywała żagiel wciągnięty w końcu na maszt w kształcie krzyża. Rozegrano turniej piłki nożnej z udziałem Opiekunów, Organizatorów i z drużyną Księży. Zwyciężyli Opiekunowie, Księża zajęli zaszczytne trzecie miejsce, a Organizatorzy przedostatnie. Z ust o. Tomasza Olczaka SP, Prezesa Stowarzyszenia Parafiada padło zaproszenie za rok na Międzynarodową 26. Parafiadę Dzieci i Młodzieży.

Na stronie www.parafiada.pl można odsłuchać Kronikę Parafiad z Radia Plus, przejrzeć Fotorelację, przeczytać Parafiadka XX5, a także sprawdzić doniesienia medialne, w tym TV o Parafiadzie w zakładce „Media o nas”. Za: www.pijarzy.pl

Wiadomości krajowe

Narodowa Pielgrzymka Franciszkańskiego Zakonu Świeckich

Jubileuszowa 20. Pielgrzymka Franciszkańskiego Zakonu Świeckich odbyła się w

dniach 19-20 lipca na Jasnej Górze. Motem pielgrzymki była Dziewięcioletnia Nowenna przed Jubileuszem 800. rocznicy powstania III Zakonu Świętego Franciszka. Temat do rozważań na rok 2013 z Listu do

wszystkich wiernych (redakcja pierwsza) św. Franciszka z Asyżu: 'Mają w nienawiści ciała swoje z wadami i grzechami'. Centralnym punktem spotkania była uroczysta Eucharystia odprawiona o godz.

11.00 pod Szczytem jasnogórskim. Mszy św. koncelebrowanej przewodniczył i homilię wygłosił bp Ignacy Dec, bp świniński.

W uroczystościach uczestniczyli m.in.: przełożona narodowa Franciszkańskiego Zakonu Świeckich s. Joanna Berłowska oraz o. Marian Jarzabek, przewodniczący Konferencji Asystentów Narodowych wraz z asystentami regionalnymi i wspólnotowymi.

Słowa powitania do wiernych skierował o. Sebastian Matecki, podprzeor Jasnej Góry. „To wielka radość, że znów przyszła pora, 'przyszedł czas, ach przyszedł czas' – tak śpiewamy Maryi i wyrażamy wdzięczność, za to, że możemy stanąć u Jej stóp tu na Jasnej Górze, aby, jak czynicie to od 20 lat, żeby wypowiadać swoje tak na nowo, Bogu przez Maryję, żeby wypowiadać swoją gotowość służenia Kościołowi świętemu poprzez upodabnianie się do wzoru, który obrabialiście w szczególnie sposób, wzór, który ma prowadzić do Chrystusa – św. Franciszka z Asyżu”.

„Powieramy dzisiaj Matce Najświętszej cały Franciszkański Zakon Świeckich w Polsce, na Białorusi oraz w innych krajach – mówiła s. Berłowska – Łączymy się w modlitwie wszystkimi braćmi i siostrami oraz asystentami duchowymi, którzy nie mogli przybyć. Modlimy się o radość życia wiecznego dla wszystkich, którzy w ostatnim czasie odeszli do Boga”.

„Przybywamy jako członkowie Franciszkańskiego Zakonu Świeckich, jako wielka świecka rodzina franciszkańska, przybywamy na Jasną Górę w dorocznej pielgrzymce, by ponownie Panu Bogu podziękować za nasze franciszkańskie powołanie i uświadomić sobie na nowo naszą franciszkańską misję, nasze apostołskie zadania w dzisiejszym Kościele i świecie – podkreślał w homilii bp Ignacy Dec.

Przed błogosławieństwem s. Joanna Berłowska przeczytała Akt Zawierzenia Franciszkańskiego Zakonu Świeckich Matce Bożej.

Pielgrzymka rozpoczęła się już w piątek Apelem Jasnogórskim. Rozważanie apele wygłosił o. Marian Jarzabek, asystent Narodowy FZŚ. „Maryjo, Królowo Polski, jesteśmy przy Tobie, pamiętamy, że już 20. raz przychodzimy tu na Tron Jasnogórski, aby jako Franciszkanie Świeccy z Polski zawierzyć Tobie nasze życie, wraz z młodym pokoleniem, Rycerzami św. Franciszka, stajemy do apelu, by w Roku Wia-

ry, uzmysłwić sobie, że nasz Patriarcha Franciszek uczył się od Ciebie wiary, wpatrzonego w Tajemnicę Wcielenia uczył się pokory, uczył się jednocześnie mówienia Bogu 'tak', kiedy nie rozumiał do końca swojego powołania, wiedział, że jest to wolą Bożą – mówił w rozważaniu apelowym o. Marian Jarzabek .

Za: www.jasnagora.com

Relikwie Ks. Bosko w Szczyrku

W niedzielę 21 lipca do Szczyrku przybył ordynariusz diecezji bielsko-żywieckiej ks. bp Tadeusz Rakoczy. Odprawił on Mszę św. w sanktuarium oraz modlił się przy relikwiach św. Jana Bosko.

To była już druga niedziela odkąd w Sanktuarium Matki Bożej Królowej Polski w Szczyrku goszczą relikwie Księdza Bosko. Kaznodzieją tego dnia był ks. Wojciech Krawczyk SDB – rektor Wyższego Seminarium Duchownego Towarzystwa Salezjańskiego w Krakowie. W swoich kazaniach rozważał on jeden ze snów św. Jana Bosko „O dwóch kolumnach”. Tymi kolumnami są Maryja Wspomożenie Wiernych i Eucharystia. Tego dnia do sanktuarium w Szczyrku przybył pasterz diecezji bielsko-żywieckiej ks. bp Tadeusz Rakoczy. Przewodniczył on uroczystej sumie o 11.30. Uczestniczył w niej również przełożony inspektorii krakowskiej ks. Dariusz Bartocha.

Animację liturgiczno-muzyczną przeprowadzili ministranci krakowskiej prowincji salezjanów, którzy w tych dniach przebywali w Salezjańskim Domu Duchowości w Szczyrku na „Wakacjach z ks. Bosko”, a także Chór Sanktuarium, Młodzieżowa Orkiestra Dęta z Łodygowic oraz Zespół Regionalny „Klimczok”. Po zakończeniu Mszy św., pod przewodnictwem księdza biskupa modlono się przy relikwiach św. Jana Bosko. Relikwie pozostaną w Szczyrku do 13 sierpnia.

Za: www.salezjanie.pl

Siostry Urszulanki wybrały przełożoną generalną

W Pniewach, w domu macierzystym Zgromadzenia Sióstr Urszulanek Serca Jezusa Konającego (którego założycielką jest św. Urszula Ledóchowska), od 12 lipca br. trwają obrady XVI Kapituły Generalnej Zgromadzenia

Mszą świętą, celebrowaną 19 lipca w Pniewach przez ks. Rafała Pajszczyka, delegata metropolity poznańskiego, rozpoczął się kolejny dzień obrad kapituły, poświęcony wyborom przełożonej generalnej. W czasie Eucharystii, sprawowanej w pobliżu relikwii św. Urszuli, celebrians zwrócił w homilii uwagę na istotną postawę przełożonych w podejściu do trudności, z jakimi borykają się ich podwładni. Zachęcał, aby unikać moralizowania, a raczej zacząć od pytania o przyczyny problemu, następnie poszukiwać sposobów zaradze-

nia, a w końcu – jako ostatni etap – ewangelizować.

O godzinie 10.00 w auli Domu Matki Założycielki, rozpoczęła się sesja, w czasie której uczestniczki XVI Kapituły Generalnej Zgromadzenia dokonały wyboru przełożonej generalnej. Wybrana została na drugą kadencję matka Franciszka Sagun.

Zgodnie z tradycją wiadomość została biciem dzwonu obwieszczona pniewskiej wspólnotie urszulanek. Uczestniczki kapituły złożyły przełożonej generalnej życzenia i oboediencję. Najstarsza uczestniczka kapituły, s. Pawła Rynec, udała się do kaplicy Domu Macierzystego szarych urszulanek, a zarazem Sanktuarium św. Urszuli, żeby zebrany tam siostronom ogłosić wynik głosowania. Siostry odśpiewały dziękczynne *Magnificat*, w którym wybrzmiało uwielbienie Boga za dokonany wybór, a następnie odbyła się oboediencja tamtejszej wspólnoty urszulanek.

Za: www.urszulanki.pl

Setne urodziny pallotylna!

Dzień 8 lipca 2013 r. to historyczna data dla Wspólnoty otwockiej Księży i Braci, a także historyczna data dla Pallotynów w Polsce i na świecie. Właśnie w tym dniu swoje 100. URODZINY obchodził nasz dostojny Jubilat – ks. Stanisław Martuszeński SAC. Jubileusz ks. Martuszeńskiego w tym dniu był obchodzony we Wspólnocie domowej. O godz. 11.00 dostojnego Jubilata odwiedzili przedstawiciele władz miasta Otwocka z Panem Prezydentem na czele, a o godz. 12.00 została odprawiona Msza św., której przewodniczył ks. Czesław Parzyszek SAC. W czasie Mszy św. dziękowaliśmy dobremu Bogu za łaskę 100 lat życia i za wszystko czego Bóg dokonał w życiu i przez życie Jubilata. Po Mszy św. wszyscy udali się na świąteczny obiad.

Otwocka Wspólnota pallotyńska oraz Parafia Zesłania Ducha Świętego świętowanie Jubileuszu 100-lecia urodzin ks. Stanisława Martuszeńskiego SAC zainaugurowała w niedzielę, 23 czerwca 2013 r. Mszę św. w intencji Jubilata celebrowało blisko czterdziestu naszych współbraci pod przewodnictwem ks. abp. Henryka Hosera SAC. Obecni byli Wyżsi Przełożeni obu

polskich Prowincji: ks. prowincjał Józef Lasak SAC i ks. prowincjał Adrian Galbas SAC.

W swojej homilii Ksiądz Arcybiskup podkreślił szereg zasług Jubilatów. Na pierwszym miejscu wymienił wierność Panu Bogu, Stowarzyszeniu – przyrzeczeniom i powołaniu. W ciągu ponad siedemdziesięciu lat pracy w Stowarzyszeniu ks. Stanisław dał się poznać jako wspaniały duszpasterz, wychowawca i przełożony. Ks. abp Hoser widzi w nim wzór dla wszystkich księży, zwłaszcza tych, którzy za drogę swego powołania wybrali charyzmat pallotryński.

Na zakończenie uroczystości ks. Martuszewski podziękował zebrany, za modlitwę, obecność i życzenia. Podkreślił, że miał tę niezwykłą łaskę daną od Pana Boga, że na jego drodze stawał ludzi życzliwych. Nawet w ciężkich czasach komunistycznych mógł liczyć na przychylność władz, mimo, że nigdy nie uległ ich naciskom. Za: www.pallotyni.pl

Młodzi po raz 26 na Kalwarii Paclawskiej

W Kalwarii Paclawskiej na Podkarpaciu rozpoczęło się Franciszkańskie Spotkanie Młodych. Po raz 26-ty młodzież przeżywać będzie swoiste rekolekcje pod namiotem. W tym roku tematem towarzyszącym Spotkaniu jest hasło: Projekt Mesjasz – Tabor.

Na Kalwarii Paclawskiej w niedzielne popołudnie przyjechało ok. tysiąca młodych ludzi z całej Polski: Wrocławia, Gdańska, Krakowa, Jasła, Rzeszowa, Zielonej Góry i wielu innych miejscowości.

Franciszkańskie Spotkanie Młodych zainaugurowała uroczysta Eucharystia w niedzielny wieczór. W trakcie homilii, kaznodzieja – misjonarz z Ukrainy, o. Paweł, przedstawił uczestnikom dwie drogi wyboru, jakie mogą wybrać już na początku tej wędrówki: załamać się z powodu przerażających nas trudności albo podjąć wy-

zwanie, uwierzyć że to Bóg zatroszczy się o wspinaczkę na szczyt.

W ciągu najbliższego tygodnia młodzi ludzie będą wspólnie spotykać się na mszach świętych, uczestniczyć w tematycznych nabożeństwach i bawić się na koncertach muzyki chrześcijańskiej. Spotkają się także z zaproszonymi gośćmi. Co roku na Kalwarię zjeżdżają dziennikarze, aktorzy i ludzie show biznesu, tym razem będą to m. in.: Przemysław Babiarz, Tomasz Zubilewicz, inspektor Mariusz Sokółowski, Ireneusz Krosny, Grzegorz Waclaw Dziki.

W poniedziałek dzień rozpocznie się od specjalnie przygotowanego nabożeństwa otwarcia, za które odpowiada młodzież z Głogówka na Opolszczyźnie. Grupa o nazwie Młodzi dla Jezusa wraz z opiekunem, o. Bartoszem Pawłowskim, przygotowała specjalną formę modlitwy rozpoczynającej czas FSMu i wprowadzającą uczestników w temat Spotkania. Poniedziałkowym gościem będzie także bp. Grzegorz Ryś. Wieczorem na scenie pojawi się formacja Dusza we mgle a po niej muzyczne impresje „Droga krzyżowa”. Autorem tych aranżacji jest Marek Styszowski wraz z Przyjaciółmi. W spektaklu wystąpi aktor Jan Nowicki.

Od niedzielnego wieczoru aż do sobotniego poranka trwa nieustanna adoracja Najświętszego Sakramentu w monstrancji o wielkości 2,5 metra. Adoracja ma miejsce w specjalnie przygotowanej kaplicy św. Rafała.

FSM czyli Franciszkańskie Spotkanie Młodych jest najstarszym ogólnopolskim spotkaniem młodzieży, jego pierwsza edycja odbyła się w roku 1988 z inicjatywy franciszkanina o. Ryszarda Wróbla. Od tamtej pory w każdej wakacje gromadzi kilka tysięcy młodych ludzi z całego kraju. Miejscem Franciszkańskich Spotkań Młodych jest malowniczo położona Kalwaria Paclawska – niewielka wioska koło Przemysła położona u podnóża Bieszczad tuż przy granicy z Ukrainą.

Organizatorem Franciszkańskich Spotkań Młodych jest krakowska Prowincja Franciszkanów i Sanktuarium w Kalwarii Paclawskiej. Biuro Prasowe FSM

Formatorzy redemptorystów z całej Europy spotkali się w Krakowie

W dniach 12-16 lipca 2013 w Krakowie odbyło się pierwsze spotkanie formatorów redemptorystów z całej Europy, zorganizowane przez Sekretariat Formacji Konferencji Redemptorystów Europy.

Uczestniczyli w nim redemptoryści z Polski, Słowacji, Ukrainy, Austrii, Niemiec, Francji, Anglii, Irlandii, Hiszpanii, Portugalii i Włoch, zaangażowani w prowadzenie formacji podstawowej w Zgromadzeniu: przewodniczący sekretariatów formacji,

rektorzy seminarium, magistrzy nowicjatu, prefekci i socjusze postulatu i studentatu oraz duszpasterze powołań.

Obrady koncentrowały się wokół aktualnej sytuacji wspólnot formacyjnych i wyzwania, jakie napotyka redemptoryści w poszczególnej prowincjach i wiceprowincjach Europy na tle sytuacji Kościołów lokalnych.

Uczestnicy zastanawiali się też nad wsparciem dla pracy formatorów i poszerzeniem wzajemnej współpracy w wychowywaniu nowych pokoleń redemptorystów w Europie. Spotkaniu przewodniczył koordynator Konferencji Redemptorystów Europy o. Jacek Zdrzałek, który przybliżył wspólne inicjatywy apostolskie podejmowane w Europie. Natomiast przewodniczący Generalnego Sekretariatu Formacji o. Alberto Eserverri przekazał informacje dotyczące m.in. przygotowywanego drugiego tomu „Podręcznika Formatora CSsR” oraz kontynuacji międzynarodowych kursów i specjalistycznych dwuletnich kursów dla współpracowników bądź przygotowujących się do pracy w formacji.

Po dyskusji postanowiono, że w następnych latach będzie kontynuowany wspólny dla Europy miesiąc odnowy duchowej dla współpracowników przed ślubami wieczystymi, zaś w 2014 roku zostanie zorganizowane we Włoszech spotkanie seminarzystów redemptorystów z całej Europy.

Spotkania dyskusyjne były przeplatane wspólną modlitwą, która odbywała się w różnych językach i w dwóch obrządkach łacińskim i bizantyjskim. Uczestnicy mieli okazję odwiedzić niektóre historyczne miejsca w Krakowie oraz sanktuarium Bożego Miłosierdzia i centrum bł. Jana Pawła II. Nawiedzili również sanktuarium maryjne w Kalwarii Zebrzydowskiej i w Tuchowie. Za: www.redemptor.pl

Mariańska Pielgrzymka Piesza do Lichenia

XXXIII Piesza Mariańska Pielgrzymka z Góry Kalwarii dotarła do Sanktuarium Najświętszej Maryi Panny Licheńskiej. 300-kilometrową trasę 140 pątników pokonało w 8 dni.

Pielgrzymka wyruszyła w niedzielę, 7 lipca, z Góry Kalwarii, gdzie znajduje się grób założyciela Zgromadzenia Księża Marianów, bł. o. Stanisława Papczyńskiego. Na

pątniczym szlaku spędzili osiem dni zmagając się ze zmęczeniem, obolałymi stopami, słońcem oraz deszczem, który w tym roku sownie lał się z nieba.

Hasłem tegorocznego pielgrzymowania były słowa „przymnożyć nam wiary”, które wpisały się w obchody trwającego do października Roku Wiary. Podczas pielgrzymowania pątnicy mogli wysłuchać rozważań przygotowanych przez księży, które zachęcały do pogłębiania wiary i jeszcze wytrwalszego podążania za Chrystusem. Pątnikom przewodniczył ks. Andrzej Siejak MIC, którego wspomagali ks. Jakub Biernacki MIC, br. Rafał Rechnio MIC i mariańscy postulanci.

Więcej na: www.marianie.pl

Cysterski projekt – mnisi i hutnicy

W dniu 9 lipca 2013 r. w budynku hali lejnicy starachowickiego Muzeum Przyrody i Techniki odbyła się konferencja, której celem była prezentacja projektu turystycznego „Mnisi i Hutnicy”.

Projekt jest wspólną inicjatywą Opactwa Cystersów w Wąchocku oraz Muzeum Przyrody i Techniki w Starachowicach a jego głównym celem jest popularyzacja wspólnego dziedzictwa kulturalnego oraz wielowiekowej roli wąchockich zakonników w budowę i rozwój metalurgii w dolinie rzeki Kamiennej.

Ważnym elementem projektu jest organizacja festynu historycznego „Mnisi i Hutnicy”, który odbywał się będzie na terenie opactwa cystersów. Tegoroczna, pierwsza edycja odbędzie się w sobotę 10 sierpnia 2013 r.

Formuła projektu jest otwarta i będzie stopniowo rozwijana o kolejne elementy, o czym podczas konferencji mówiła Wioletta Sobieraj, kustosz starachowickiego Muzeum. Pierwszym z działań będzie opracowanie i publikacja albumu fotograficznego „Mnisi i hutnicy” przygotowanego przez Katarzynę Gritzmann. O tym, że projekt turystyczny nie jest kolejnym produktem na rynku ale propozycją mającą silne uzasadnienie w historii przekonywał zgromadzonych Paweł Kołodziejki, dyrektor muzeum, który przedstawił historyczny rys poświęcony górniczo-hutniczej działalności cystersów wąchockich w latach 1179 – 1819. Ważnym punktem programu konferencji były słowa ojca Eugeniusza Augustyna opata wąchockiego mówiące o otwartości cystersów na wyzwania współczesności, zarówno przed wiekami, jak też dzisiaj.

W konferencji wzięli udział przedstawiciele władz samorządowych Powiatu Starachowickiego z Janem Wzorkiem, Przewodniczącym Rady Powiatu i Andrzejem Matynią Starostą Starachowickim, jak też miasta i gminy Wąchock z burmistrzem Jarosławem Samelą.

Nie zabrakło również przedstawicieli placówek kultury, organizacji pozarządowych, oraz tych, którym bliska jest popularyzacja wartości kulturowych i turystycznych Regionu. Swoje poparcie dla projektu oraz chęć współpracy zadeklarowali między innymi dyrektor Muzeum Archeologiczno-Historycznego w Ostrowcu Świętokrzyskim Włodzimierz Szczaluba, dyrektor Starachowickiego centrum Kultury Tomasz Kordeusz oraz st. asp. Janusz Kowalewski z KPP w Starachowicach. Na zakończenie spotkania jego uczestnicy mieli możliwość spróbowania specjalów przygotowanych według cysterskiej receptury.

Za: www.wachock.cystersi.pl

Refleksja Tygodnia

„Ewangelizacja jest stale nowa, bo stale nowe jest to, co stanowi jej treść”

Wywiad o. Zdzisława Klafki CSsR z J.E. Księdzem Arcybiskupem Rino Fisichellą, Przewodniczącym Papieskiej Rady ds. Krzewienia Nowej Ewangelizacji.

ZK. *Ekscelencjo, bardzo jesteście wdzięczni, mogąc być goszczeni u Księdza arcybiskupa w siedzibie Papieskiej Rady ds. Krzewienia Nowej Ewangelizacji. Radujemy się też, że dzięki temu wywiadowi wielu Polaków będzie mogło usłyszeć jak przeżywany jest Rok Wiary przez Przewodniczącego Papieskiej Rady, odpowiedzialnego za ten Rok Wiary.*

RF. Przede wszystkim serdeczne pozdrowienia z mojej strony dla wszystkich przyjaciół i przyjaciółek w Polsce. Wspominam z wielką radością podróż, jaką odbyłem w ubiegłym roku, gdy znalazłem się przed ponad pięcioma tysiącami młodych, którzy tam byli zgromadzeni i którzy pokazali mi wielkie świadectwo wiary. A Rok Wiary przeżywa się tutaj w sposób bardzo intensywny. Nie zapominajmy, że Rok Wiary

powinien być przeżywany głównie w kościołach lokalnych, w diecezjach, w stowarzyszeniach, w parafiach, w ruchach kościelnych; to zatem jest to dosyć ważne. Cieszymy się, że wielu biskupów wystosowało list pasterski na okazji Roku Wiary, przekazując także wskazówki, również dotyczące wszystkich wiernych. W szczególności wielu z nich prowadzi katechezę na temat Credo, na temat wyznania wiary a wielu innych kontynuuje studium dokumentów Soboru Watykańskiego II. Nie zapominajmy, że Rok Wiary zbiega się z rocznicą rozpoczęcia Soboru, z 50-leciem Soboru Watykańskiego II. Są następnie inne elementy, które już zaczęliśmy przeżywać wraz z Ojcem Świętym Franciszkiem i muszę powiedzieć, że jestem nimi bardzo zafascynowany. Zorganizowaliśmy spotkanie dla wszystkich chłopców i

dziewcząt, którzy przyjęli lub przyjmą w najbliższych miesiącach sakrament bierzmowania. Przybyło do Rzymu wiele bractw, reprezentujących pobożność ludową, która jest bardzo ważnym i decydującym narzędziem nowej ewangelizacji. A potem przeżywaliśmy sobotę i niedzielę – to ważne wydarzenie – w wielkiej atmosferze radości, modlitwy, dialogu, także słuchania, wraz z wszystkimi ruchami kościelnymi, stowarzyszeniami i nowymi wspólnotami lokalnymi. To bardzo szczęśliwe chwile!

ZK: *De evangelizatione numquam satis (O ewangelizacji nigdy dość), możemy powiedzieć, parafrazując, rozmawiając z Przewodniczącym Papieskiej Rady ds. Krzewienia Nowej Ewangelizacji. Ekscelencjo,*

dlaczego ewangelizacja winna być zawsze nowa?

RF. Ewangelizacja jest stale nowa, bo stale nowe jest to, co stanowi jej treść. A tą treścią, tym co zawiera w sobie ewangelizacja, jest – używając słów Listu do Hebrajczyków – osoba Jezusa Chrystusa. Jezus Chrystus jest zawsze ten sam: wczoraj, dziś i na wieki. Ale Jezus objawia się każdej osobie z ciągle nowym obliczem. To właśnie Oblicze samego Jezusa spotyka każdy człowiek w swoim życiu, w swojej historii, w swoim codziennym doświadczeniu i wnosi ono radykalną nowość, której nie może podarować człowiek. Ta radykalna nowość, ściśle określona, nadaje sens życiu. Proszę zauważyć ojczyste, jeśli ludzie zdołaliby przyjąć tę wielką nowość, samą w sobie, nie potrzeba by było Wcielenia Syna Bożego, ale Wcielenie Jezusa, Syna Bożego wniosło w historię ludzkości nowość tak wielką, że od tego momentu ta historia rozpoczęła odliczanie lat, od narodzenia Chrystusa. Historia dzieli się na dwie epoki: przed i po Jego Narodzeniu. Zatem nowość, jaka została przyniesiona, jest radykalną nowością, jest nowością pochodzącą od Boga i z Jego Objawienia, które następnie przekłada się na jedno słowo, którym jest miłość. Jezus powiedział nam jak kocha Pan Bóg i to jest przemieniająca nowość w życiu, do której nie możemy się nigdy przyzwyczaić.

ZK. Chociaż jesteśmy ciągle u początków tej nowej struktury w Kościele, to Ekscelelencja, jako jej pierwszy Przewodniczący, z pewnością dostrzega nie tylko jej opatrnościową użyteczność, przeczuwaną przez Ojca Świętego Benedykta XVI, ale także pierwsze owoce jej istnienia! Jakie one są, zwłaszcza te, które cieszą Księdza arcybiskupa najbardziej?

RF. Widzi ojciec, pierwszym owocem, który dostrzegam, to wielki entuzjazm. Niewiele ponad dwa lata temu ustanowiona została ta nowa instytucja przez Ojca Świętego i muszę stwierdzić, że w ciągu tych ponad dwu lat odwiedziłem już ponad 300 diecezji. Krażyłem zatem po świecie w sposób, powiedziałbym wręcz nadzwyczajny, a nadto wielu biskupów przybywa spotkać się z nami tutaj, w tym gmachu.

Przybywają biskupi, przybywają liczne grupy kapłanów, przybywają klerycy i wielu świeckich. Pierwszą cechą, którą się zauważa a także pierwszym owocem, jest entuzjazm. Widzi ojciec, mnie podoba się to słowo: entuzjazm. Bo entuzjazm oznacza: być poruszonymi przez Ducha Świętego. A zatem entuzjazm, który jest przeżywany, jest owocem Ducha Świętego; jest działaniem Ducha Świętego, który porusza Kościół w tej działalności ewangelizacyjnej, która jest wciąż nowa, jak mówiliśmy. Bo nowe są konteksty kulturowe, które są odmienne. Jesteśmy powołani, by dogłębnie być świadkami w tym społeczeństwie, które niestety marginalizuje chrześcijaństwo, marginalizuje wiarę. Na tę formę marginalizowania my musimy odpowiedzieć zdolnością pokazania silnej tożsamości chrześcijańskiej, głębokim poczu-

ciem przynależności do Kościoła. Nasi wierni muszą wiedzieć kim są i jaką misję mają do spełnienia. Tą misją jest zwiastowanie Jezusa Chrystusa. Musimy zatem znać Jezusa, musimy sprawić, aby stał się dziedzictwem naszego życia. Ale wiemy też, że nie zdołamy tego uczynić w pojedynkę, zrobimy to z Kościołem, razem z Kościołem. Te właśnie powiedziałbym są elementy, które uderzają mnie najmocniej w tym momencie.

ZK. Katecheza jest formą ewangelizacji, do której jesteśmy przyzwyczajeni od pokoleń, przynajmniej tutaj, w Europie. W tym sensie wydaje się, że nie jest ona wielką nowością... A jednak, Ekscelelencjo, widzimy, że to właśnie na zagadnieniu katechezy skupia wielką uwagę Papieska Rada ds. Krzewienia Nowej Ewangelizacji. Dlaczego katecheza i formacja do niej jest nadal tak istotna?

RF. Przede wszystkim trzeba powiedzieć, /ze jest/ niezbędna. Jest aktualna, ponieważ istnieje głęboki religijny analfabetyzm. Zauważamy, że ludzie wciąż posiadają głęboki zmysł religijny, ale często brakuje im słów, aby je zakomunikować. A to zależy również od braku ciągłości w formacji religijnej. Nie możemy zapominać – proszę zauważyć ojczyste, że katecheza zawsze należała do historii Kościoła, od samego początku, od kiedy zaistniała pierwsza wspólnota chrześcijan, od opowiadania z drugiego rozdziału Dziejów Apostolskich, gdzie znajdujemy słowo Didache – nauczanie Apostołów. Apostołowie zawsze nauczali.

Jestem przekonany, że my biskupi jako pierwsi musimy na nowo z mocą stać się katechistami. Musimy jako pierwsi prowadzić katechezę. Szczególnie w naszej katedrze, tam, gdzie kościół jest naprawdę matką, ale także nauczycielką. A więc podjąć na nowo wysiłek nauczania, zwłaszcza w kluczowych kwestiach, którymi są podstawowe artykuły naszej wiary, Credo. To są główne punkty, poprzez które naszym chrześcijanom dajemy powody, dla których trzeba wierzyć. Nie tylko przekazujemy więc treść wiary, ale także podajemy ważne powody, dla których powinniśmy wierzyć. I to należy do naszej historii. Poza tym papież z nową ewangelizacją połączył kompetencje katechezy, aby wykazać, że nie może ona ograniczać się do sakramentów wtajemniczenia chrześcijańskiego chrztu, bierzmowania i Eucharystii, ale że katecheza, czyli formacja towarzyszy całemu życiu chrześcijanina.

ZK. W Uroczystość Zesłania Ducha Świętego – o czym już wspominał Ksiądz Arcy-

biskup – mogliśmy zanurzyć się ponownie w „Galaktyce” nowych form życia ewangelicznego i apostołowskiego. Tymi słowami zechciał Ekscelelencja przedstawić papieżowi Franciszkowi bezgraniczne bogactwo i żywotność nowych ruchów i wspólnot. Czego ma prawo oczekiwać Kościół i społeczeństwo od tych zjawisk /pochodzących od/ Ducha Zmartwychwstałego Chrystusa?

RF. Wyjaśnił to Papież Franciszek w swojej homilii. Papież powiedział nam, że spodziewa się od całej tej galaktyki, że naprawdę działanie Ducha Świętego jest tu wielkie, niewiarygodne. Oczekuje jedności i oczekuje ewangelizacji. Myślę, że to jest bardzo istotne. Papież nikogo nie zwalnia. Mówił z wielką szczerością, z wielką ewangeliczną pasją. Powiedział, że nie można pracować samemu. Kościół jest jeden i w tej jedności wszyscy jesteśmy powołani, aby wypełnić naszą część, naszą rolę. Ale musimy kroczyć w jedności, idziemy więc razem, mając dary, które każdy z nas posiada, ale wszystkie one służą do budowania, tworzenia Kościoła. A następnie pracuje się po to, aby ewangelizować. To jest drugi czasownik, którego użył papież i który i my powinniśmy podkreślać. Nowa ewangelizacja oczekuje wiele od ruchów, stowarzyszeń świeckich, ponieważ wiemy, że jeżeli będą one zdolne, pracując razem, ożywić wiarę tych, którzy jakby przysnęli, którzy stali się nieco letni, to właśnie one przyniosą nowy ogień, ogień ewangelizacji.

ZK. Błogosławiony Jan Paweł II pokładał ogromną ufność w katolickim duchu narodu polskiego i w jego wielowiekowej kulturze chrześcijańskiej. Jakiego bodźca duchowego zechciałby Ksiądz Arcybiskup podarować temu narodowi, który żyje w zeświecczonym świecie, ale wciąż nie przestaje budować swojej tożsamości w oparciu o wierność Ewangelii Chrystusa, tego samego wczoraj, dzisiaj i na wieki?

RF. Życzylbym wiary w moc własnych korzeni, by nie zapomnieć nigdy niedalekiej historii narodu polskiego; historii, która jest świadkiem przekazu wiary w chwilach wielkiego cierpienia, a także w niełatwym momencie okresu komunizmu, w którym siłą dominującą musiał być ateizm, a więc próba wymazania Pana Boga tak w polskim narodzie, jak i w poszczególnych polskich duszach oraz w innych narodach tego okresu. Naród polski potrafił przekazywać wiarę z pokolenia na pokolenie. To jest wielka odpowiedzialność, której winni być koniecznie świadomi – moim zdaniem – rodzice i dziadkowie. Powinniśmy tak czynić, aby młodsze pokolenia, które przyjdą po nas, ponownie były zdolne przyjąć żywą wiarę przekazaną z przekonaniem a także bardzo wierną wielowiekowemu dziedzictwu.

Przypomniałbym także fakt, że Jan Paweł II kładł ogromny nacisk na wymiar kulturowy. Polska posiada także bogatą tradycję kultury, na którą składa się muzyka, teatr, literatura. Tyle ekspresji, które mogą posłużyć do przekazu wiary, ponieważ my

dzisiaj możemy przekazywać wiarę za pośrednictwem muzyki, literatury, teatru; za pośrednictwem piękna naszych katedr i naszych kościołów. Posiadamy ogromne dziedzictwo kulturowe, którego nie możemy roztrwonąć i do którego nie wolno się nam nigdy przyzwyczaić, gdyż są to narzędzia nowej ewangelizacji.

ZK. Ekscelencjo, na zakończenie chciałbym zapytać jeszcze raz odnośnie do bł. Jana Pawła II. Wiemy dobrze, że ks. arcybiskup był bardzo blisko Ojca Świętego, był przede wszystkim zaangażowany w przygotowania do Roku Jubileuszowego. Jakie wspomnienia z tego okresu Ekscelencja nosi do dzisiaj w swoim sercu?

RF. Są to wspomnienia, które wywołują we mnie wielkie wzruszenie, wielkie wzruszenie ponieważ Jan Paweł II spotykał osoby i czynił małe znaki choćby wzrokiem, ale dokonywane z wielką serdecznością i dlatego każdy nosi je w głębi własnego serca. Są to znaki, które pozostają na zawsze w pamięci. Czulem zawsze życzliwość Jana Pawła II i muszę powiedzieć przede wszystkim, że pamiętam – jako ciekawostka- spotkanie z Janem Pawłem II, kiedy kard. Etcheberry przedstawiał wszystkie osoby, które przygotowywały Jubileusz – grupa ta była nazywana komitetem centralnym i Jan Paweł II żartował, kiedy spotkał się z Centralną Komisją Jubileuszową, ponieważ miał on w

pamięci komitet centralny partii komunistycznej, który był czymś zupełnie innym – wówczas Ojciec Święty śmiał się. Pamiętam, że kiedy kard. Etcheberry przedstawił mnie Ojcu Świętemu, wówczas byłem bardzo młody, Ojciec Święty wskazał na mnie i zapytał: czy to on? – ponieważ myślał, na podstawie tego, co było pisane, tego co przygotowywałem, że jestem o wiele starszy, ja natomiast byłem bardzo młody. Pamiętam więc z wielkim wzruszeniem zdziwienie Jana Pawła II, kiedy znalazł się przed kapłanem jeszcze względnie młodym, ponieważ miałem wówczas 43 – 44 lata.

ZK. I już na sam koniec. Co na najbliższe dni przygotowała Rada ds. Krzewienia Nowej Ewangelizacji?

RF. Na najbliższe dni przewidzieliśmy wiele inicjatyw. Bardzo cieszę się z powodu wiadomości, że ponad 500 seminarzystów z Polski przybędzie na spotkanie z Ojcem Świętym Franciszkiem. Mamy tę wielką inicjatywę dotyczącą seminarzystów, nowicjuszek i nowicjuszków, młodych z tej przestrzeni dotyczącej powołań, którzy przygotowują się do odpowiedzenia na głos Bożego powołania, gdyż pragniemy pokazać wielki znak radości. Powołanie bowiem jest radością, i musimy dzisiaj powiedzieć światu, że jest wciąż jeszcze wielu młodzieńców, wiele dziewcząt, którzy odnajdują radość w poświęceniu się na

służbę Panu Bogu. Potem jeszcze, 13 października, będziemy mieć kolejny wielki dzień, dzień maryjny. Będziemy gościć w Rzymie oryginalną figurę Matki Bożej Fatimskiej, mam więc nadzieję, że sobota 12 października i niedziela, 13 października – nie zapominajmy, że 13 października miało miejsce ostatnie objawienie Matki Bożej w Fatimie – że będzie mógł być momentem przeżytym wraz z Ojcem Świętym jako chwila bardzo intensywnej modlitwy, aby zawierzyć współczesny świat, społeczeństwo, współczesnych wierzących, ochronie i opiece Maryi Dziewicy. Również chciałbym mocno polecić wydanie, jakie będzie miało miejsce we wrześniu z katechistami. Będzie to ważny moment, ponieważ – jak mówiliśmy – formacja jest przyszłością, jest zaangażowaniem dla przyszłości Kościoła. Spodziewamy się więc spotkać z katechistami i katechistkami, aby dać jeszcze znak nowej ewangelizacji w tym Roku Wiary, który rzeczywiście był rokiem łaski dla Kościoła.

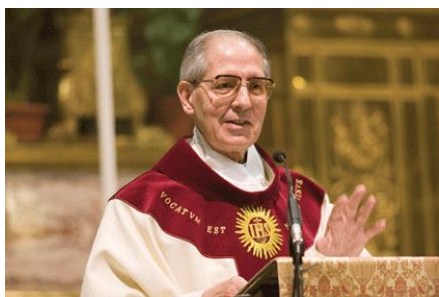
ZK. Z całego serca dziękujemy Ekscelencji za czas nam poświęcony i za te wszystkie piękne słowa. Zapewniamy Księdza arcybiskupa, że naszą modlitwą, modlitwą narodu polskiego wspieramy go w tym pasterskim posługiwaniu, przede wszystkim w tej służbie – na rzecz Roku Wiary!

RF. Bardzo dziękuję wszystkim przyjacielom z Polski i do rychłego zobaczenia!

Wiadomości zagraniczne

Generalł jezuitów spotkał się z młodzieżą w Salvador

W brazylijskim mieście Salvador młodzi ze wspólnot „Magis” spotkali się z generałem jezuitów. Ok. 2 tys. studentów, głównie z uczelni jezuickich, modliło się wspólnie z o. Adolfo Nicolosem SJ przed Świątymi Dniami Młodzieży.

„Miejcie zawsze oczy i serca otwarte” – zaapelował do młodych przełożony generalny Towarzystwa Jezusowego. W homilii opowiedział im o biskupie z Kambodży, który za symbol swojej diecezji wybrał żyrafę, bo ta ma bardzo dobry, wysoko położony punkt obserwacji i wielkie serce. „Wiarę mamy w sercu, a miłość Boga staje się miłością bliźniego” – dodał o. Nicolás.

Za: Radio watykańskie

Dzień Alfonsjański w Aparecida

22 lipca 2013 r. w narodowym sanktuarium maryjnym w Aparecida w Brazylii odbywa się tzw. Dzień Alfonsjański. Młodzież całego świata związana z charyzmatem redemptorystów, która przybyła na Świątów Dni Młodzieży, spotyka się z przełożonym generalnym redemptorystów o. Michaeliem Brehlem. W tym wydarzeniu uczestniczy również radny generalny ds. duszpasterstwa młodzieży, o. Alberto Eserverri oraz duża grupa redemptorystów z różnych wspólnot z Brazylii, Ameryki Łacińskiej i innych krajów, wśród których są też biskupi redemptoryści.

Dzień Alfonsjański został przygotowany przez Narodową Komisję Młodzieży Redemptorystowskiej, której zadaniem jest koordynacja działalności młodzieży redemptorystowskiej na terenie Brazylii. Grupa ta koordynowała od ponad roku różne doświadczenia ewangelizacyjne z udziałem ludzi młodych w obrębie parafii, sanktuariów, misji i mediów, prowadzonych przez redemptorystów.

Podczas Dnia Alfonsjańskiego przełożony generalny ogłosił oficjalnie Rok Wspierania Redemptorystowskiego Powołania Misyjnego, który rozpocznie się w uroczystość św. Alfonsa Liguori, 1 sierpnia 2013 i bę-

dzie trwać do Rocznicy Założenia Zgromadzenia 9 listopada 2014 r.

Specjalnym listem skierowanym do wszystkich współbraci o. generalł zaprosił każdą prowincję, wiceprowincję, regię, misję i wspólnotę w Zgromadzeniu, aby podjęły konkretne inicjatywy i włączyły się aktywnie w przeżywanie tego roku. Zachęcił też, aby rozpocząć ten czas od propagowania misyjnego powołania redemptorystów w Kościele.

Będzie to dobra okazja do umocnienia naszej tożsamości redemptorystowskiej i umiłowania powołania, którym żyjemy jako ojcowie i bracia posłani, aby ciągle na nowo głosić Dobrą Nowinę ludziom opuszczonym i ubogim. Ta inicjatywa jest dla redemptorystów bardzo cenna; daje bowiem możliwość jeszcze większego dzielenia się duchowością redemptorystowską,

zwłaszcza w pracy z młodzieżą, koncentrując się na aspekcie powołaniowym.

Za: www.redemptor.pl

Córki Bożej Miłości wybrały nowe przełożone

Rozbudzenie w zgromadzeniu entuzjazmu wiary, by ją przekazywać w życiu całkowicie oddanym miłości Trójjedynego Boga. To główny cel trwającej od 6 do 25 lipca 2013 r. w Grottaferrata koło Rzymu 26. kapituły generalnej Zgromadzenia Córki Bożej Miłości.

W obradach uczestniczy 39 sióstr z 8 prowincji i 2 wiceprowincji. Skupiają się one nad wyzwaniem, które stoją przed zgromadzeniem wobec zmieniającej się rzeczywistości, i nad tym, w jaki sposób coraz skuteczniej realizować istotę zakonnego charyzmatu. Siostry pracujące w 20 krajach realizują różne dzieła apostołskie, zwłaszcza na polu socjalnym i wychowawczym młodzieży, szczególnie żeńskiej, popierając godność kobiety i ukazując jej powołanie według planów Bożych.

15 lipca kapituła wybrała nową przełożoną generalną. **S. Maria Dulce Adams** z Brazylii zastąpi Polkę, s. Lucynę Mroczek, która funkcję tę pełniła przez 12 lat. Wika-

rią generalną zgromadzenia została Polka, s. Benwenuta Kaczocha, która rozmowami z Radiem Watykańskim wskazała najważniejsze wyzwania stojące obecnie przed zgromadzeniem.

„Naszym charyzmatem jest czynić widzialną miłość Boga w świecie – wyjaśniła s. Benwenuta. – Właśnie to chcemy realizować w sposób bardziej skuteczny przez nasze życie, naszą pracę i działalność apostołską. Pracujemy przede wszystkim z dziećmi, młodzieżą i kobietami. Tu chcemy przekazywać tę miłość, którą Bóg darzy każdego człowieka.”

Zgromadzenie Córki Bożej Miłości zostało założone w Wiedniu 21 listopada 1868 r. przez służebnicę Bożą matkę Franciszkę Lechner. Dziś Córki Bożej Miłości żyją i rozszerzają charyzmat Zgromadzenia w 20 krajach świata, na terenie Europy, Ameryki Północnej i Południowej oraz Afryki. 24 września 2011 r. miała miejsce w Sarajewie (Bośnia i Hercegowina) beatyfikacja pięciu sióstr męczenniczek, znanych jako „Męczenniczki z Driny”. Są to pierwsze Córki Bożej Miłości wyniesione do chwały ołtarzy.

Córki Bożej Miłości należące do prowincji polskiej mają 27 wspólnot w części południowej i centralnej kraju oraz poza jego granicami. Zarząd prowincji i dom formacyjny znajduje się w Krakowie. Zgromadzenie prowadzi przedszkola, szkołę podstawową, gimnazjum i liceum, bursy dla

studentek, domy opieki społecznej dla dzieci specjalnej troski. Siostry pracują też w szkołach jako katechetki, przy parafiach jako zakrystianki i organistki oraz w duszpasterstwie ludzi starszych i chorych. Prowincja polska ma też wspólnoty misyjne w Argentynie, Boliwii i na Ukrainie. Polskie siostry pracują także w Anglii, Austrii, Niemczech, Ugandzie i Włoszech.

Za: RadioWatykańskie

Kanonicy Regularni odbyli Kongres w Niemczech

Kongres Konfederacji Kanoników Regularnych Św. Augustyna, Neustadt an der Weinstrasse – Niemcy, 8 – 12 lipiec 2013. W 1959 roku z woli Błogosławionego, a właściwie Świętego Papieża Jana XXIII, miała swój początek Konfederacja Kanoników Regularnych św. Augustyna, która została ustanowiona Bullą Papieską „Caritatis Unitas”. Od ponad 50 lat wspólnie pielgrzymujemy i dzielimy się doświadczeniami w świetle św. Augustyna.

Konfederacji przewodniczy Opat Prymas, którym aktualnie jest ks. Opat Bernhard Hermann Backovsky z opactwa Kanoników Regularnych Laterańskich Austriackich w Klosterneuburg. W skład Konfederacji Kanoników Regularnych wchodzi następujące dziewięć Kongregacji: Kanonicy Regularni Laterańscy, Kanonicy Regularni Laterańscy Austriacy, Kanonicy Regularni Świętego Bernarda, Kanonicy Regularni Św. Maurycego, Kanonicy Regularni Niepokalanego Poczęcia, Kanonicy Regularni Św. Wiktora, Kanonicy Regularni z Windesheim, Kanonicy Regularni Matki Odkupiciela, Kanonicy Regularni Życia Wspólnego.

Kanonicy Regularni Życia Wspólnego zorganizowali w tym roku od 8 do 12 lipca Kongres Konfederacji, który jest organizowany co trzy lata po kolei przez poszczególne kongregacje. Tegoroczny kongres odbył się w centrum kongresowym Herz-Jesus-Kloster Ojców Sercan w miejscowości Neustadt an der Weinstrasse (Nowe miasto na winnej drodze) i liczył ponad 100 uczestników. Były obecne również niektóre Współsiostry Kanoniczki Regularne z Kongregacji Życia Wspólnego. Nasza wspólnota Kongregacji Laterańskiej miała 14 reprezentantów wraz z naszym Przewielebnym Ojcem Opatem Ks. Giuseppe Cipolloni. Wśród tych czternastu współbraci byli obecni Włosi, Argentyńscy, Brazylijscy, Francuzi oraz Polacy.

Tematem kongresu był: „Św. Augustyn i miłość”. Wykładowcami byli: ks. biskup Luc Ravel, biskup połowy Francji i Kanonik Regularny Św. Wiktora. Ks. biskup przedstawił temat: „Miłość według Św. Augustyna – fundament antropologiczny – kochaj i rób co chcesz”; Ks. dr Notker Baumann, kapłan i docent diecezji Fryburg przedstawił wykład „Ubi humilitas, ibi Caritas – pokora, fundament miłości u Św. Augustyna”; Ojciec Gabriele Ferlisi, Augustinianin Bosy przedstawił wykład „Miłość, słodkie słowo – uzupełnienie nauczania augu-

stiańskiego o miłości według Benedykta XVI”; Jego Eminencja Paul Joseph Kardynał Cordes przedstawił wykład zatytułowany „Papież Benedykt, źródła i wskazania dla uczynków miłosierdzia”.

Wszystkie wykłady odbyły się w klimacie braterstwa i radości. Była to piękna i poszerzona wspólnota kanonicza. Różne języki nas nie podzieliły, ale czuliśmy się tak, jakbyśmy znali się od zawsze.

Następny Kongres odbędzie się w 2016 roku w Asyżu (Włochy). Oczywiście wielu z nas pragnie bardzo mocno przyjechać do tego „miasta szczególnie bliskiemu wszystkim!” Ks. *Giuseppe Ganassin CRL*

Więcej na: www.kanonicy.pl

Na Białorusi obchody 70-lecia śmierci franciszkańskich męczenników

W ostatnich dniach franciszkańska wspólnota na Białorusi obchodziła 70 rocznicę męczeńskiej śmierci dwóch błogosławionych franciszkańskich kapłanów Achillesa Puchały i Hermana Stępnia. Obchody rozpoczęły się w Pierszajach, gdzie ci dwaj braci posługiwali w czasie II wojny światowej.

Następnego dnia uroczystości przeniosły się do wsi Borowikowszczyzna, gdzie pielgrzymi Pierszaj i Iwieńca wzięli udział we Mszy św. pod przewodnictwem bp Antoniego Dziemianko z Pińska. Obecni byli również liczni goście z Polski, m. in. delegat O. Prowincjała o. Mirosław Bartos, asystent prowincjalny i gwardian Niepokalanowa, o. Grzegorz Piórkowski, gwardian z Łodzi.

Bp Antoni Dziemianko w homilii podkreślił, że ojcowie Achilles i Herman w krytycznym momencie dla parafian ze swojej wspólnoty byli z nimi do końca, chcąc zapewnić im duchowe wsparcie.

Mogli się uratować, jednak chcieli do końca dzielić los swoich parafian. Po antyniemieckim powstaniu w Iwieńcu, w czerwcu 1943 roku miejscowa ludność została aresztowana przez Niemców. O. Achilles Puchała nie skorzystał z możliwości ucieczki. Wraz z o. Hermanem Stępnem dobrowolnie dołączył do aresztowanych, stwierdzając: „Pasterze nie mogą opuścić wiernych!”. Franciszkanie zostali zatrzymani razem z ich wiernymi. Zakonnicy 19 lipca 1943 r. byli torturowani, a potem spaleni na skraju wioski Borowikowszczyzna. O. Herman miał wówczas 33 lata, o. Achilles był o rok młodszy.

Po ich męczeńskiej śmierci parafianie, którzy przeżyli hitlerowskie represje zebrali szczątki spopielenych braci i przenieśli do pierszajskiego kościoła, wielokrotnie sprofanowanego w latach powojennych.

Hierarcha dodał również, że nie wolno zapominać o świadkach wiary, bohaterach i ludziach wielkiego ducha, świętych i błogosławionych białoruskiej ziemi.

O. Herman Stępień i o. Achilles Puchała należą do grona 108 męczenników Kościoła w Polsce z okresu II wojny światowej. 13 czerwca 1999 r. w Warszawie beatyfikował ich papież Jan Paweł II. W liturgii męczennicy wspomniani są 12 czerwca.

Oprócz dwóch zakonników z Borowikow-szczyzny, wśród 108 męczenników jest jeszcze pięciu innych franciszkanów konwentualnych: z Niepokalanowa o. Antonin Bajewski, o. Pius Bartosik, br. Tymoteusz Trojanowski i br. Bonifacy Żukowski oraz z Grodna o. Innocenty Guz.

Za: www.franciszkanie-warszawa.pl

Michalici objęli kolejną parafię w Sydney

W maju tego roku archidiecezja w Sydney niespodziewanie zaproponowała naszej prowincji przejęcie w duszpasterską opiekę parafii pod wezwaniem św. Michała w Hurstville, w południowej części Sydney. Po rozmowach z Ojcem Generałem, ks. Janusz Bieniek CSMA został mianowany proboszczem od 1 lipca 2013. Ks. Janusz przeniósł się z Clovelly, gdzie właśnie zakończył trzyletnią posługę jako proboszcz. Jego następcą w Clovelly został ks. Paweł Kopczyński, który pracuje także jako koordynator kapelanów w pobliskim szpitalu. Seminarzysta Paul Gorzkowski przeniósł się z Clovelly do Hurstville. Będzie kontynuował studia w Instytucie Katolickim w Sydney.

Podczas Mszy św. w pierwszy weekend lipca, parafianie z Hurstville byli witani przy kościele przez Rycerzy św. Michała z North Ryde i Chatswood, którzy nie szczę-

dzili energii, aby zaznajomić wspólnotę parafialną z michalitami i ich nowym proboszczem. Liczne publikacje, magazyny, ulotki i obrazki zostały udostępnione wszystkim, którzy przychodzili do kościoła, aby mogli się lepiej zapoznać ze Zgromadzeniem i jego dziełami w Australii i Papui Nowej Gwinei. Zapoznano zwłaszcza z Rycerstwem św. Michała, z pracą na misjach i formacją kleryków. W przedsiomku kościoła została zorganizowana mała wystawa ze zdjęciami misjonarzy z PNG. Prezentowano również koronkę do św. Michała i inne dewocjonała związane z kultem aniołów.

Niedzielne czytania liturgiczne posłużyły jako podstawa do kazania, w którym ks. Janusz przypomniał, że każdy ochrzczony jest posłany do głoszenia z radością Dobrej Nowiny. Towarzyszą nam w tej posłudze swoją pomocą aniołowie, ale nie możemy też zapominać, że szatan będzie się starał zawrócić nas ze ścieżki doskonałości. Kaznodzieja nawiązał też do postaci Patrona Zgromadzenia i do Ojca Założyciela, których wizerunki zostały zamieszczone na frontowej ścianie kościoła.

Pod koniec każdej Mszy św. przedstawicielka Rycerstwa prezentowała ruch Rycerzy św. Michała. Informowała o roli, jaką ta organizacja spełnia w apostołacie michalitów, a także pragnienie wzmocnienia naszej wiedzy o Aniołach w kontekście nauki Kościoła Katolickiego. Zapraszała parafian do przyłączenia się do Rycerstwa i do utworzenia Zastępu Rycerzy w parafii, promując przy okazji magazyn „The Angels: Messengers from a loving God”, który

będzie dostępny w parafialnym sklepiku z dewocjonaliami.

Parafianie okazali się bardzo zainteresowani i gotowymi do udziału w nabożeństwach do Aniołów, które szczególnie pasuje do parafii pod wezwaniem św. Michała Archanioła. Za: www.michalici.pl

Otwarcie jezuickiego uniwersytetu w Andaluzji

Dekret zezwalający na rozpoczęcie działalności Uniwersytetu Loyola Andalucia wydały 16 lipca władze tego hiszpańskiego regionu. Uczelnia powstała z inicjatywy społecznej Towarzystwa Jezusowego i jest pierwszym prywatnym ośrodkiem uniwersyteckim w Andaluzji. „Będzie on kierował się najlepszą jezuicką tradycją edukacyjną” – mówi rektor uniwersytetu Gabriel Pérez Alcalá.

Podpisanie dekretu umożliwiło rozpoczęcie zapisów na studia, które zaczną się już we wrześniu. Uniwersytet oferuje studia m.in. na następujących kierunkach: administracja i zarządzanie, ekonomia, prawo, nauki polityczne, komunikacja i technologie. Uniwersytet Loyola Andalucia, który jest pierwszą prywatną instytucją uniwersytecką w tym regionie, posiada dwa kampusy: w Sewilli i w Kordobie. „W epoce zmian i niepewności my stawiamy na przyszłość i chcemy dać odpowiedź tym wszystkim, którzy wierzą w edukację jako gwarancję przyszłości – mówi rektor Gabriel Pérez Alcalá. – Nasza tożsamość jezuicka włącza nas w sieć ponad 230 ośrodków uniwersyteckich Towarzystwa Jezusowego na całym świecie, od USA do Indii i od Ameryki Łacińskiej do Japonii, które mają za sobą długą przeszłość i prestiż”.

Otwarcie Uniwersytetu Loyola Andalucia wieńczy długi okres starań i jest ważnym wydarzeniem dla całego regionu. Jest to kolejny ośrodek jezuicki, który będzie kształcił dobrych fachowców, poszukiwanych nie tylko w kraju, ale także za granicą. Za: Radio.watykańskie

Zapowiedzi wydarzeń

Zaproszenie na Zjazd Misjonarzy i Rekolekjonistów

Komisja Apostolstwa przy KWPZM zaprasza wszystkich rekolekjonistów zakonnych na **Zjazd Misjonarzy i Rekolekjonistów Zakonów Męskich** (warsztaty na temat rekolekcji kerygmacyjnych) na rok duszpasterski 2013/14 „Wierzę w Syna Bożego”. Zjazd odbędzie się w dniach 28 do 30.10.2013r. – Kraków – u redemptorystów, ul. Zamoyskiego 56.

Program

28.10. godz. - 19.00 – Kolacja
20.00 – Rekolekcje kerygmacyjne

29.10. godz. – 07.00 – Eucharystia
Tematyką homilii hasło roku duszp. Wierzę w Syna Bożego

08.00 – śniadanie

09.00 – Jezus Chrystus prawdziwym Synem Bożym na fundamencie Pisma Świętego

10.30 – kawa

11.00 - praca w grupach

12.00 – sesja plenarna

12.30 – Obiad

godz. 15.00 - Istota kerygmatu - *Bóg poszukujący człowieka, istota grzechu - Zbawienie w Jezusie Chrystusie, praktyka życia chrześcijańskiego.*

17.00 - (praca w grupach)

18.00 – sesja plenarna

18.30 – kolacja

20.00 - braterskie spotkanie

30.10. godz. 07.00 – Eucharystia

09.00 Sposoby docierania ze Słowem Bożym do młodych małżeństw i rodzin

10.30 – kawa

11.00 - (praca w grupach)

12.00 – podsumowanie

12.30 - obiad i zakończenie

O. Janusz Sok – Przewodniczący Komisji Apostolstwa KWPZM

ŚP. KS. WŁADYSŁAW PAWLIK (1932-2013) SDS

Dnia 16 lipca 2013 roku, w chrzanowskim szpitalu, po ciężkiej chorobie, zmarł kapłan Towarzystwa Boskiego Zbawiciela Ks. Władysław Pawlik. Jego – obejmująca ponad pół wieku – postęga była ofiarnym i owocnym działaniem dla Kościoła, międzynarodowego zgromadzenia zakonnego, a przede wszystkim każdego napotkanego człowieka.

”Ks. Władysław Pawlik urodził się dnia 3 listopada 1932 roku w miejscowości Płoki w powiecie chrzanowskim. Wychowywał się w domu Stefana i Honoraty zd. Kaczmarczyk. Ojciec był z zawodu górnikiem i zmarł nagle w 1942 roku, w wieku 41 lat. W 1945 roku Władysław ukończył Szkołę Podstawową w Myślachowicach, w powiecie chrzanowskim. Następnie w latach 1945-49 kontynuował edukację w Prywatnym Gimnazjum i Liceum Związków Zawodowych w Sierszy. Atmosfera religijna domu rodzinnego w Płokach oraz bliskość domu zakonnego Salwatorianów w Trzebini nie pozostały bez wpływu na wybór drogi życiowej Władysława. Jak sam napisał, w podaniu o dopuszczenie do pierwszej profesji zakonnej, w 1953 roku: „W nowicjacie, a nawet już przed nowicjatem miałem możliwość zaobserwować życie i działalność Towarzystwa i przekonałem się, że to właśnie życie najbardziej mi odpowiada”.

W dniu 7 października 1949 roku wstąpił do nowicjatu Towarzystwa Boskiego Zbawiciela w Bagnie. Otrzymał wówczas habit oraz imię zakonne Marian. Po ukończeniu nowicjatu kontynuował edukację w liceum ogólnokształcącym w Trzebini. Był to dla Władysława szczególnie trudny okres, ponieważ zachorował poważnie na płuca i przebywał kilka miesięcy w szpitalu w Obornikach Śląskich i Żąbkowicach. Dnia 3 października 1953 roku złożył pierwszą profesję zakonną w Bagnie.

W latach 1953-1959 studiował filozofię i teologię w Kolegium Filozoficzno-Teologicznym O.O. Dominikanów w Krakowie. W dniu 3 października 1956 roku w Krakowie złożył wieczystą profesję zakonną. Po otrzymaniu dyspensy „ob defectu scientiae ad ordinem diaconatus”, od kard. Stefana Wyszyńskiego, przyjął dnia 22 czerwca 1958 roku w Krakowie święcenia diakonatu z rąk bpa Eugeniusza Baziaka. W tymże samym roku, w dniu 12 października w Bagnie, przyjął on z rąk bpa Andrzeja Wronki święcenia kapłańskie. Po święceniach przebywał w domu zakonnym w Krakowie-Zakrzówku do czasu zakończenia studiów w czerwcu 1959 roku.

Pierwszą placówką duszpasterską ks. Pawlika był dom zakonny w Zakopanem, gdzie przebywał on w latach 1959-1964. W

tymże domu, w latach 1960-1964 podejmował obowiązki konsultora i ekonoma. W tym okresie zrodziło się w nim pragnienie wyjazdu do pracy w USA, co wyraził w swoim podaniu do prowincjała w 1962 roku. W 1964 roku został przeniesiony do domu zakonnego w Warszawie przy ul. Olimpijskiej 84, gdzie udzielał się jako pomoc duszpasterska w parafii w Wawrzyszewie oraz innych ośrodkach duszpasterskich w archidiecezji warszawskiej. Za zgodą przełożonych podjął także studia teologiczne na Akademii Teologii Katolickiej. W 1966 roku został przeniesiony do domu zakonnego w Krakowie przy ulicy Łobzowskiej 22. Wychodząc naprzeciw potrzebom duszpasterskim archidiecezji krakowskiej został skierowany, jako wikariusz do parafii p.w. św. Szczepana w Krakowie. W tej parafii pracował gorliwie przez trzy lata, do 1969 roku. Wówczas to przełożeni Prowincji Polskiej Salwatorianów, widząc jego aktywność duszpasterską oraz stale wyrażaną gotowość do pracy w USA, udzielili zgody na jego wyjazd.

W 1969 roku został skierowany do domu zakonnego w Veronie w New Jersey, gdzie przebywał do marca 1982 roku. Zaangażował się w duszpasterstwo polonijne w Veronie oraz innych parafiach. W ramach tego apostolatu współorganizował pielgrzymki Polonii amerykańskiej do Ojczyzny. Ponadto pełnił odpowiedzialne funkcje: przełożonego i ekonoma domowego. W 1982 roku na mocy dekretu prowincjała został przeniesiony do domu zakonnego w Merrillville. Również i w tym miejscu jego głównym apostolatem była praca duszpasterska wśród Polonii oraz żmudna postęga korespondencji z licznymi dobrodziejami i współpracownikami salwatorańskich domów zakonnych w USA. Znając jego solidność i gorliwość przełożeni zakonnicy powierzali mu także w tym domu funkcje przełożonego i ekonoma wspólnoty. Koordynował on również organizację pomocy materialnej dla Prowincji Polskiej Salwatorianów w trudnym okresie stanu wojennego.

W 1987 roku, podczas obrad XIV Kapituły Generalnej w Steinfeld, został on wybrany do zarządu generalnego Towarzystwa Boskiego Zbawiciela. Wybór ten był potwierdzeniem jego pozytywnych cech, dostrzeganych przez przełożonych rodzimnej prowincji. Pełnił on w latach 1987-1993 obowiązki konsultora generalnego oraz funkcję sekretarza generalnego do spraw misji i ekonoma. W 1993 roku po zakończeniu kadencji zarządu generalnego w Rzymie powrócił do Merrillville, gdzie podjął na nowo poprzednie obowiązki duszpasterskie.

W czasie obrad XXII Kapituły Prowincjalnej w 1997 roku w Krakowie został wybrany do zarządu Prowincji Polskiej Salwatorianów. W latach 1997-2000 pełnił urząd wikariusza prowincjalnego. Prowincjał powierzył mu w tym okresie koordynację rozwoju dzieł apostolskich prowadzonych w byłych krajach komunistycznych. Pełnił on swoje obowiązki bardzo efektywnie, czego dowodem są prężnie działające fundacje w Albanii, Białorusi i na Węgrzech.

W 2000 roku powrócił do Merrillville, gdzie ponownie piastował urzędy: przełożonego i ekonoma domu zakonnego. W tymże samym roku, decyzją konsulty prowincjalnej został powołany na urząd wicesuperiora Regionu Stanów Zjednoczonych Prowincji Polskiej Salwatorianów. W 2012 roku, na własną prośbę powrócił do Polski i zamieszkał w domu zakonnym w Trzebini. Obecny przełożony Prowincji Polskiej Salwatorianów – ks. Piotr Filas – w dekreście kierującym go do Trzebini zawarł takie życzenia: „Mam nadzieję, że pobyt w Trzebini pozwoli odpocząć i będzie sprzyjał zdrowiu”. Niestety, choroba nowotworowa nie pozwoliła na realizację tych życzeń.

W pamięci współbraci ks. Władysław zapisał się jako dobry, skromny i pracowity kapłan. Dla wielu przyjaciół Sanktuarium Matki Bożej Częstochowskiej w Merrillville, gdzie ofiarnie pracował przez 19 lat, pozostanie na zawsze gorliwym kapłanem i zakonnikiem.

Ks. Władysław Pawlik zmarł rankiem, dnia 16 lipca 2013 roku, w szpitalu w Chrzanowie. Odszedł do Pana w: 81 roku życia, 55 roku kapłaństwa i 60 roku życia zakonnego. Jego pogrzeb odbędzie się dnia 19 lipca br. o godz. 11.00 w Bazylice Najświętszego Serca Pana Jezusa w Trzebini. Zostanie pochowany w miejscowym grobowcu zakonnym.

Opracował: ks. dr Ireneusz Kielbasa SDS
Za: www.sds.pl

ŚP. KS. KAZIMIERZ GAŁAJ (1932-2013) SDB

Dnia 16 lipca 2013 r. odszedł do Pana śp. ks. Kazimierz Gałaj – w 81. roku życia, 62. ślubów zakonnych i 54. roku kapłaństwa.

Curriculum vitae:

ur. 18.04.1932 – Łódź
1950-1951 - Nowicjat: Czerwińsk nad Wisłą
2.08.1951 - Pierwsze śluby zakonne: Czerwińsk nad Wisłą
1951-1952 - Asystencja: Rumia – Zagórze
1952-1954 - Student filozofii: Woźniaków
1954-1955 - Asystencja: Słupsk
1955-1959 - Student teologii: Łąd nad Wartą
30.08.1959 – Święcenia kapłańskie: Łąd nad Wartą

1959-1967 - Sokołów Podlaski: ekonom, nauczyciel muzyki

1967-1969 - Łódź św. Barbara: studia muzykologii w ATK
1969-1974 - Łąd nad Wartą: wykładowca muzyki, od 1970 także ekonom
1974-1983 - Woźniaków: misjonarz ludowy i rekolekcjonista
1983-1986 - Lublin: dyrektor wspólnoty
1986-1990 - Warszawa – Bazylika: dyrektor wspólnoty i proboszcz parafii
1990-1997 - Płock: misjonarz ludowy i rekolekcjonista
1997-2013 - Lutomiersk: misjonarz ludowy i rekolekcjonista

Uroczystości pogrzebowe odbyły się w kościele salezjanów w Lutomiersku w czwartek, 18 lipca 2013 r. *Polecajmy ks. Kazimierza Bozemu Miłosierdziu*

Za: www.salezjanie.pl

ŚP. O. PAWEŁ MOLSKI (1924-2013) SSCC

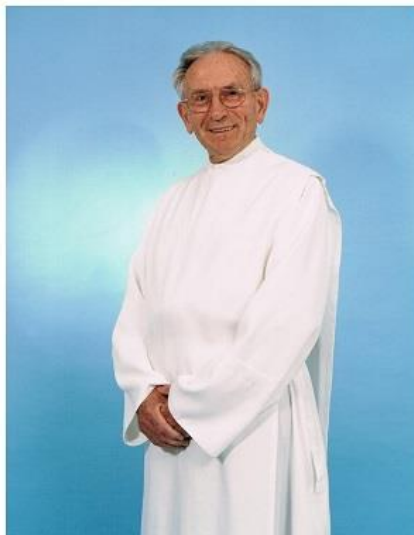
We wtorek 9 lipca, nad ranem, w święto Matki Bożej Królowej Pokoju, Patronki naszych misji, w naszym domu macierzystym, w Klasztorze Chrystusa Króla, przeszedł na drugą stronę życia, nasz współbrat ze Zgromadzenia Najświętszych Serc Jezusa i Maryi – Ojciec Paweł Molski.

Pochodził z Podlasia. Urodził się 1 maja 1924 roku w Sokołowie Podlaskim. Tam spędził dzieciństwo i młodość, tam również w czasie wojny uczęszczał na tajne komplety i zrobił maturę. Tam wreszcie dojrzało jego kapłańskie powołanie.

Mama miała na imię Leokadia, Tato Filip. Miał starszych braci – Zygmunta, Ryszarda i Stefana. Rodzony brat, który po wojnie został salezjaninem i księdzem, miał na imię Zygmunt. Zmarł kilka lat po święceniach.

Stanisław, takie było chrzcielne imię Ojca Pawła, wstąpił po wojnie do seminarium w Siedlcach. Ale Pan Bóg zaplanował inaczej drogę powołania. Na tej drodze stanął

nasz Ojciec Jozafat Rytel i Ojciec Damian de Veuster.

I tak we wrześniu 1949 przyjechał do Polanicy. Pierwsze śluby złożył 11 października 1950 roku z O. Jerzym Zimolągiem i

O. Bolestawem Hołubickim. 12 sierpnia 1951, biskup Jankowski z Siedlec na dzień dzisiejszy klasztoru „Christus Rex” udzielił święceń kapłańskich. Mszę św. prymicyjną odprawił w Sokołowie Podlaskim, w Kościele św. Rocha, gdzie był chrzczony, kościół parafialny był spalony.

Po święceniach kontynuował studia w Krakowie i w Tyńcu. Swoją kapłańską postługę pełnił w: Gorzanowie, Sokołówce, Starej Łomnicy, prowadził liczne rekolekcje i misje. Później został mianowany Magistrem Nowicjatu. Po ukończeniu studiów specjalistycznych w Paryżu został wybrany Prowincjałem a po skończonej kadencji pracował w Wiedniu, Szwajcarii i Włoszech. Ostatnia parafia, w której był proboszczem przez 24 lata, do 2004 roku, to Ehingen w Bawarii.

Po powrocie do Polski, zamieszkał we wspólnocie Domu Prowincjalnego w Kiełpinie pod Warszawą, a od 2008 powrócił do macierzystego klasztoru w Polanicy.

Za: www.salezjanie.pl

MĘSKIE INSTYTUTY ŻYCIA KONSEKROWANEGO W POLSCE (według liczebności)

31 grudnia 2012 r.

L.p.	Zakon - Zgromadzenie	Kapłani	Bracia	Klerycy	Nowicjusze	Postulanci	W kraju	Za granicą	Razem
1	Franciszkanie - OFM	956	167	117	21	42	1029	281	1310
2	Salezjanie	953	33	116	26	7	998	132	1130
3	Franciszkanie - OFMConv	694	181	66	11	17	655	320	975
4	Jezuici	483	47	122	20	-	549	123	672
5	Pallotyni	549	58	45	19	1	490	182	672
6	Kapucyni	408	105	58	13	26	473	141	614
7	Werbiści	479	48	22	4	-	219	334	553
8	Oblaci Maryi Niepokalanej	399	50	52	15	0	301	215	516
9	Paulini	320	66	57	17	3	335	128	463
10	Chrystusowcy	392	20	29	18	0	205	254	459
11	Dominikanie	349	26	50	12	16	361	92	453
12	Redemptoryści	402	16	20	2	9	296	153	449
13	Salwatorianie	368	19	22	7	0	260	156	416
14	Michalici	247	17	51	4	-	190	128	318
15	Misjonarze CM	291	3	20	2	-	228	88	316
16	Sercanie	275	6	22	4	4	213	98	311
17	Karmelici Bosi	228	39	22	2	5	201	96	297
18	Marianie	215	34	13	4	6	196	76	272
19	Saletyni	191	14	26	7	7	172	73	245
20	Zmartwychwstańcy	200	13	3	3	3	126	98	224
21	Misjonarze Św. Rodziny	177	14	12	7	0	140	70	210
22	Cystersi	94	20	12	5	7	129	7	136
23	Pijarzy	92	4	21	4	-	104	17	121
24	Orioniści	92	8	8	1	2	101	9	110
25	Bonifratrzy	13	84	0	2	6	97	8	105
26	Filipini	93	5	6	1	0	83	22	105
27	Kamilianie	62	13	7	4	0	67	19	86
28	Klaretyni	62	9	5	2	0	50	28	78
29	Zgromadzenie Ducha Św.	55	6	6	3	1	42	29	71
30	Pasjoniści	53	2	11	1	3	63	7	70
31	Kanonicy Reg. Lat.	61	3	4	1	0	63	6	69
32	Karmelici	47	16	5	0	0	60	8	68
33	Benedyktyni	30	14	10	8	1	60	1	61
34	<i>Bracia Serca Jezusowego*</i>	0	57	0	0	4	49	12	61
35	<i>Bracia Szkolni*</i>	0	58	0	1	0	57	2	59
36	Sercanie Biali	48	5	2	0	0	34	21	55
37	Albertyni	1	39	0	2	2	40	4	44
38	Pauliści	20	6	3	0	2	29	2	31
39	Pocieszyciele	16	9	4	2	0	22	9	31
40	Stow. Misji Afrykańskich	27	0	2	2	0	10	21	31
41	Misjonarze Krwi Chrystusa	18	4	3	0	0	24	1	25
42	Józefici	18	4	0	2	0	13	11	24
43	Kameduli	5	9	3	3	1	17	4	21

L.p.	Zakon - Zgromadzenie	Kapłani	Bracia	Klerycy	Nowicjusze	Postulanci	W kraju	Za granicą	Razem
44	Kombonianie	15	3	1	0	1	9	11	20
45	Ojcowie Biali	14	1	0	0	0	4	11	15
46	Bazylianie	12	1	1	0	0	12	2	14
47	Augustianie	8	1	2	0	2	13	0	13
48	OO. Szensztaccy	11	0	2	0	0	7	6	13
49	Trynitarze	10	1	0	0	0	6	5	11
50	Doloryści	3	6	0	0	1	10	0	10
51	Rogacjoniści	8	0	1	0	0	6	3	9
52	Barnabici	6	0	0	1	0	6	1	7
53	Towarzystwo Ducha Św.	1	0	5	0	1	7	0	7
54	OO. Somascy	3	0	3	0	0	4	2	6
55	Guanellianie	2	0	2	0	1	3	2	5
56	Marianiści	4	1	0	0	0	2	3	5
57	Misjonarze M.B. Pocieszenia	4	0	0	0	0	4	0	4
58	Misjonarze z Mariianhill	3	1	0	0	0	1	3	4
59	Gabrieliści	0	3	0	0	0	3	0	3
60	Zgromadzenie Synów NMP	3	0	0	0	0	2	1	3
61	Kapucyni Tercjarze	2	0	0	0	0	2	0	2
	RAZEM	9.592	1.369	1.074	262	181	8.952	3.536	12.488

* Kursywą zaznaczone są te Instytuty życia konsekrowanego, które w 2013 r. nie nadesłały statystyk